

izvodi moderne i funkcionalne inscenacije (R. i A. Goetze, »Nasljednica«, 1957). U istom kazalištu inscenira slikar P. Zrinski (1945–51), u Kazalištu lutaka prepoznatljivim scenografskim izrazom od 1955. *Branko Stojaković* (H. C. Andersen, »Postojani kositreni vojnik«, 1978) a od 1980. karikaturist *M. Mihajlov*. U riječkom HNK ističu se dugogodišnjim scenografskim djelovanjem *S. Kućinski* (1947–67) i slikar *A. Žunić* (1947–80). Riječku scenu modernizira *D. Sokolić*, jedan od najistaknutijih hrv. scenografa. Njegove se scenografije odlikuju jedinstvenom pročišćenošću prostora i elemenata te skulpturalnom obradom materijala (W. A. Mozart, »Don Giovanni«, 1964; W. Shakespeare, »Kralj Lear«, 1967). U Kazalištu lutaka Domino inscenira redatelj *Berislav Brajković* (1963–73) a od 1965. slikar *L. Šošterić*. Povremeno se scenografijom bavi slikar *V. Radočić* a od 1987. slikar *Dalibor Laginja* ostvaruje zapažene scenske vizualizacije (M. Krleža, »Kraljevo«, 1991).

U XX. st. scenografija se proširila na područje filma (u nas krajem 40-ih godina), a potom i televizije. Važan doprinos filmskoj scenografiji dali su redatelj *Vladimir Tadej*, slikar *J. Janda*, filmski i televizijski scenograf *Dušan Jeričević*, povremeno i kazališni scenograf, potom slikar *Ž. Senečić* te *Ž. Zagotta*, *D. Turina* i *D. Jeričević*.

LIT.: *S. Miletić*, Hrvatsko glumište, I–II, Zagreb 1904. — *A. Schneider*, Oprema opere, HP, 1916. — *I. Stern*, O novijim inscenacijama naše pozornice, Hrvatska njiva, 1917, 19. — *S. Batušić*, Scenografija kao element našeg kazališnog izraza, u knjizi: Hrvatsko narodno kazalište, Zbornik o 100 godišnjici, Zagreb 1960. — *P. Cindrić*, Hrvatski i srpski teatar, Zagreb 1960. — *I. Konjović*, Boja i oblik u scenomskom prostoru — stope deset godina scenografije u Zagrebu 1784–1941, Rad JAZU, 1962, 326. — *S. Batušić*, Scenografija i kostimografija u HNK, u knjizi: Hrvatsko narodno kazalište 1894–1969, Zagreb 1969. — *Isti*, Videnja Ljube Babića, Forum, 1974, 1–2. — *Z. Tonković*, Kazališni scenograf Ljubo Babić, Prolog, 1974, 21. — *N. Batušić*, Scenski prostori, scenografija i kostimi u hrvatskom kazalištu XVII. stoljeća, Dani Hvarskog kazališta, 1974, 4. — *Isti*, Povijest hrvatskog kazališta, Zagreb 1978. — *S. Batušić*, Hrvatska pozornica, Zagreb 1978. — *C. Fisković*, Pozornice Držićevih igara, u knjizi: Baština starih hrvatskih pisaca, Split 1978. — *P. Selem*, Scenografije Boška Rašice, u katalogu: Božidar Rašica, slikarstvo i scenografija 1932–1982, Zagreb 1984. — *A. Celio-Cega*, Zagrebačka scenografija od Babića do Tompe, Dani Hvarskog kazališta, 1983. — *Isti*, Scenografija na pozornici HNK, ibid., 1984. — *N. Bezić-Božanić*, Scenografija Hrvatskog narodnog kazališta u Splitu, ibid., — *T. Maistrović*, Zadarsko Narodno kazalište (1945–1963), ibid. — *N. Batušić*, Struktura srednjovjekovne pozornice, ibid., 1985. — *A. Celio-Cega*, Scenografija Hrvatskog narodnog kazališta u Zagrebu (1945–1967), Zagreb 1985. — *Z. Mrkonjić*, Brzina scenografije, 24. Zagrebački salon (katalog), Zagreb 1989. — *N. Batušić*, Novija hrvatska scenografija (nacrt za analitički pregled), Scena (Novi Sad), 1989, 1–2. — *M. Baričević*, Kamilo Tompa, Zagreb 1990. — Repertoar hrvatskih kazališta 1840–1860–1980, I–II, Zagreb 1990. — *N. Batušić*, Kazališni prostor, u knjizi: Uvod u teatrologiju, Zagreb 1991. — *D. Kovačić*, Prisutnost i odsjci ruske scenografije na zagrebačkoj sceni, Zagreb 1991. — Karlovačka kazališna stoljeća, Kronika Zavoda za povijest hrvatske književnosti, kazališta i glazbe HAZU, 1995, 1. V. Fo.

SCHAUFF, Ivan Nepomuk, slikar (Heřmanův Mestec u Češkoj, 16. V. 1757 – Varaždin, 31. III. 1827). Školovao se u Pragu i Beču. Radio kao učitelj risanja u Požunu (Bratislava). U Zagreb dolazi 1805, gdje je učitelj risarske škole do 1821. Osim nastavom bavio se pisanjem o arhitekturi. Uz vrsne bidermajerske minijature (*Autoportret*) radio i bakroreze (*Veduta Marije Bistrice*, po J. Kaupertzu).

BIBL.: *Allgemeine Begriffe von Künsten und Künstlern aufgewendet auf die bildenden Künste*, Bratislava 1794; *Grundbegriffe zur schönen Baukunst und schicklichen Anwendung der ausseren Verzierungen an Gebäuden*, 1806.

LIT.: *M. Stahuljak*, Zagrebačka risarska škola i njezini prvi učitelji (1781–1821), Tkalčićev zbornik, I, Zagreb 1955, str. 151–152. — Slikarstvo XIX. stoljeća u Hrvatskoj (katalog), Zagreb 1961, str. 13, 26, 213. — *M. Schneider*, Gradovi i krajevi na slikama i crtežima od 1800. do 1940. Zagreb 1977, str. 15. L. D.

SCHEICHER, Josip, slikar (? , oko 1763 – Osijek, 10. V. 1808). Pojavljuje se u Osijeku krajem XVIII. st. Slikao je oltarne slike za slavonske crkve. Obnovio je bočni oltar župne crkve Sv. Mihovila u osječkoj Tvrđi (polikromija i pozlata). U biskupskoj se galeriji u Đakovu čuva njegovo djelo *Krunidba Bl. Dj. Marije* iz 1799.

LIT.: *R. Putar*, Slavonija, u katalogu: Slikarstvo XIX. st. u Hrvatskoj, Zagreb 1961, str. 35. — *I. Lentić-Kugli*, Slikarstvo Slavonije u 18. stoljeću, u katalogu: Umjetnost XVIII. stoljeća u Slavoniji, Osijek 1971, str. 19. — *Horvat–Matejčić–Prijatelj*, Barok. R. He.

SCHIAVONE, Andrea → MEDULIĆ, ANDRIJA

SCHIAVONE, Giorgio → ČULINOVIĆ, JURAJ

SCHIAVONE, Sebastiano → SEBASTIANO DA ROVIGNO

SCHIAVONI, u renesansi i baroku čest naziv za Hrvate (Slavene) koji su djelovali u Italiji. Nosili su ga i mnogobrojni naši umjetnici u razdoblju XV–XVIII. st. Najpoznatiji među njima su: kipar i graditelj *Juraj Matijev Dalmatinac* (maestro *Giorgio Schiavo*), slikar *J. Čulinović* (*Giorgio*

Schiavone), kipar *Niccolò dell' Arca* (*Niccolo Schiavone*), intarzyst *Sebastiano da Rovigno* (*Sebastiano Schiavone*), slikar *A. Medulić* (*Andrea Meldola*, *Andrea Schiavone*) i slikar *F. Benković* (*Federico Benchovich Schiavon*).

LIT.: *K. Prijatelj*, »Novi podaci o našim baroknim »schiavonima«, Bulletin JAZU, 1981. — *Isti*, Likovni umjetnici »Schiavoni« iz Dalmacije u 15. stoljeću, Mogućnosti, 1991, 1–2. — *Isti*, Likovni umjetnici »Schiavoni« u 16. stoljeću, ibid., 1992, 3–4. Iv. Mat.

SCHIEDER, Matija, slikar (Kastelruth u Tirolu, 5. II. 1807 – Karlovac, 20. V. 1891). U Hrvatsku dolazi oko 1850. te slika mnogobrojne oltarne pale u Gorskotom kotaru. U Karlovcu se udomaćuje 1852, gdje ostaje do kraja života, slikajući uz sakralne kompozicije velik broj portreta karlovačkih građana i vlastite obitelji (*Autoportret*, *Portret Janka Seljana*, *Vincenca Seljan*, *Marija Pirečnik*, *Emilija Vrbanić*) u tradiciji bidermajera. LIT.: *A. Simić-Bulat*, Sjeverozapadna Hrvatska, u katalogu: Slikarstvo XIX. stoljeća u Hrvatskoj, Zagreb 1961, str. 27, 213. — *Isti*, Slikarstvo u Karlovcu devetnaestoga stoljeća (katalog), Karlovac 1978, str. 10, 27. R. He.

SCHIFFER, Artur, slikar (Osijek, 18. I. 1885–1942). Studirao na Akademiji u Budimpešti (T. Zemleny, J. Ferenczy), potom u Münchenu i Parizu (1909–14). God. 1917. slika krajolike i vedute u Dalmaciji i Dubrovniku. Imao je atelje u Osijeku 1920. Njegovi pejzaži, portreti i mrtve prirode odlikuju se svježim koloritom u duhu postimpresionizma (*Gradić na morskoj obali*, *Pogled na Dubrovnik*, *Žuto cvijeće u sobi*). Samostalno je izlagao u Osijeku 1924. Vjerojatno je stradao za vrijeme II. svj. rata.

LIT.: *O. Švajcer*, Likovni život Osijeka u razdoblju od 1920–1930, Osječki zbornik, 1971, 13. — Likovna umjetnost u Osijeku 1900–1940 (katalog), Osijek 1986. O. Šr.

SCHIRA, izložbeni salon u Zagrebu. Osnovao ga je 1925. *Matija Schira* (1891–1959) u svojoj radionici za uokvirenje slika. U njoj su, samostalno i skupno, izlagali P. Papp, P. Dobrović, M. D. Gjurić, J. Bužan, M. Cl. Crnčić, T. Krizman, Lj. Babić, V. Becić, N. Roje i dr. Radionicu od 1960. vodi *Matija Schira ml.* (1925), a od 1961. u njoj se ponovo priređuju izložbe (grupa »Gorgona«). U salonu gostuju i strani umjetnici (P. Dorazio, F. Morellet, V. Vasarely). Od 1975. u suradnji s I. Zidićem izložbena djelatnost postaje intenzivnija (B. Bulić, J. Bifel, I. Dulčić, O. Herman, V. Jordan, Z. Mihanović, I. Režek, J. Vaništa, M. Vejzović, E. Murtić, J. Botteri-Dini). Osim samostalnih i skupnih, priređuju se tematske izložbe (»Fantastika u hrvatskom slikarstvu«, 1976; »Galerija Shira 1975–1981«; »Miroslav Krleža i hrvatska likovna umjetnost«, 1982; »Emanuel Vidović u Zagreb«, 1983). R.

SCHMIDT, Friedrich, njem. arhitekt (Frickenhofen, 22. X. 1825 – Beč, 23. I. 1891). Studirao je na Politehničkoj školi u Stuttgartu, radio na dogradnji katedrale u Kölnu gdje je pod vodstvom R. F. Zwimera primio zasluge doktrinarne rajnske neogotičke škole. U tome duhu gradi više crkava po Njemačkoj, radi 1855. natječajni projekt za Votivnu crkvu u Beču, restaurira crkvu San Ambrogio u Milanu i unutrašnjost crkve Santa Maria del Orto u Veneciji. Od 1859. profesor je na bečkoj Akademiji, a 1863. preuzima obnovu katedrale Sv. Stjepana. Sagradio je više crkava u novim bečkim predgrađima; najistaknutija je od njih ona u Fünfhausu, u kojoj je gotički stil tal. provenijencije spojio s baroknom tradicijom Beča. U bečkim svjetovnim građevinama (neogotička Akademika gimnazija i Vijećnica te neorenesansna Austrijska nacionalna banka) povijesne je uzore prilagodio novim tehničkim i prostorno-funkcionalnim zahtjevima. Sjevernjačka teška neogotika i njem. neorenesansa koju je prvi uveo u Beč, kao i obnova katedrale nailazile su na otpor pa je tijekom radova na katedrali napustio strogi princip jedinstva i čistoće stila. Od njegovih su restauratorskih zahvata najpoznatiji obnova burga Karlov Týn (Karlstain) u Češkoj i romaničke katedrale u Pečuhu.

Na poziv biskupa Strossmayera i uz osobne kontakte s I. Kršnjavim preuzima 1870. dovršenje katedrale u Đakovu; njegovi su neogotički dodaci u klesarskoj dekoraciji i jaka polikromija, što općenito karakterizira unutrašnjost njegovih građevina. U Zagrebu obnavlja crkvu Sv. Marka (od 1876. u provedbi H. Bolléa) i projektira palaču JAZU (1877–80) u oblicima tal. neorenesanse. Projekt za obnovu zagrebačke katedrale, dovršen 1878. već je u njegovoj zamisli s dvama visokim zvonicima utvrdio urbanističko značenje toga spomenika, dok je Bollé, preuzevši posao, zadržao osnovnu misao te obnovu proveo s izmjenama u detaljima i čišćenjem gotičkog interijera crkve. U Schmidtovu je ateljeu uz Bolléa radio E. Nordio iz Trsta, koji je u Zagrebu snimao katedralu prije obnove i V. Rauscher iz Salzburga, koji je poslije 1900. stalno djelovao u Građevnom

uredu zemaljske vlade. Schmidtovi su đaci na bečkoj Akademiji bili J. J. Grahor (1878), J. Vancas (1882–83), M. Pilar (1884–86).

LIT.: R. Eitelberger, *Gesammelte Kunsthistorische Schriften*, I, Beč 1879, str. 380–426. — K. Weiss, Friedrich Schmidt, *Zeitschrift für bildende Kunst*, 1881, str. 165–168. — I. Rogić, Katedrala u Đakovu, Đakovo 1964, str. 39–41. — R. Wagner-Reiger, *Wiens Architektur im 19. Jahrhundert*, Beč 1970, str. 164–168. — D. Cvitanović, *Arhitektura monumentalnog historizma*, ŽU, 1978, 26–27. — O. Maruševski, Iso Kršnjavi kao graditelj, Zagreb 1986, str. 82–84, 120–122, 152–157. O. Ma.

SCHMIDT, Ivan, pojasar (XVIII. st.); u Varaždinu se spominje 1748–59. Izrađivao je svijećnjake, vječna svjetla i raspela za crkve u Varaždinu i okolici. Očuvana su četiri njegova oltarna svijećnjaka od mjedi i vječno svjetlo (sve iz 1751) u župnoj crkvi u Donjoj Voći.

LIT.: I. Lentić, *Majstori pojasari* 18. st. u Varaždinu, *Vijesti MK*, 1964, 4. — *Isti*, *Varaždinski zlatari i pojasari*, Zagreb 1981. — *Horvat* — *Matejčić* — *Prijatelj*, Barok.

SCHMIDT, Robert Rudolf, njem. arheolog (Mülheim, 26. V. 1882 — Unterwössen, 14. III. 1950). Profesor na sveučilištu u Tübingenu. Njegova iskapanja eneolitičkoga naselja na Gracu u Vučedolu (1938) prva su sustavna, stručno provedena iskapanja jednoga prapov. nalazišta u Hrvatskoj. God. 1942–43. vodio iskapanja eneolitičkoga naselja u Sarvašu kraj Osijeka.

BIBL.: *Die Burg Vučedol*, Zagreb 1945.

SCHNEIDER, Artur, povjesničar umjetnosti i likovni kritičar (Zagreb, 26. VIII. 1879 — 10. III. 1946). Filozofski fakultet završio u Beču, gdje je 1902. doktorirao. God. 1919. postaje upravitelj Grafičke zbirke Sveučilišne knjižnice i počinje predavati na Zagrebačkom sveučilištu. Od 1928. ravnatelj Strossmayerove galerije; od 1931. član JAZU. Kao istraživač, organizator kulturnih akcija i osobito kao pedagog koji je odgojio prve generacije stručnjaka, stekao je velike zasluge za unapređenje struke povijesti umjetnosti. Ističu se njegove studije o našim renesansnim umjetnicima koji su djelovali u tuđini, o slikama Strossmayerove galerije kao i o grafici u zagrebačkim zbirkama, a napose o domaćim i stranim umjetninama u Hrvatskoj, koje je popisivao i snimao za Likovni arhiv JAZU. God. 1914. organizirao međunarodnu grafičku izložbu u Zagrebu, a 1925. i 1926. izložbe franc. grafike XVIII. i XIX. st.

BIBL.: *Ueber das Evangelium Radimir*, 1902 (dissertacija); *Kad se rodio, a kad je umro Andrija Medulić (Schiavone)?*, HS, 1908, 15–16; *Izvorni crteži Callotovi u Metropolitanskoj knjižnici zagrebačkoj*, *ibid.*, 1912, 9 i 10; *Klovijevi portreti*, *ibid.*, 1913, 2;

ARTUR SCHNEIDER

Ivan Duknović, hrvatski kipar talijanske renesanse, *ibid.*, 1914, 2; *Uz novije slike Ljube Babića*, HP, 1916, 4–6; *Oprema opere*, *ibid.*, 1916; *Miroslav pl. Kraljević*, *Savremenik*, 1918, 11; *Vladimir Kirin*, *The Architectural Review* (London), 1921; *O nekim manje poznatim portretima Nikole Zrinskoga*, *Narodna starina*, 1923, 5; *Historijski razvoj zagrebačke arhitekture* (predgovor mapi V. Kirina »Zagreb«), Zagreb 1925; *Stari gobelini u Hrvatskoj*, *Savremenik*, 1926, 1; *Ferdo Kovačević*, *Morgenblatt*, 1927, 240; *Hrvatska knjižna umjetnost*, *Grafička revija*, 1928, 1–2; *Modern book production in Yugoslavia*, *The Studio* (London), 1928; *Perivoji, vrtovi i šetališta u starom Zagrebu*, *Narodna starina*, 1929, 20; *Bartolomej Felbinger*, HR, 1929, 9; *Some yugoslav drawings*, *The Studio* (London), 1929; *Prva hrvatska ilustrirana knjiga*, *Grafička revija*, 1929, 4; *Sitna grada za kulturnu povijest grada Zagreba*, *Narodna starina*, 1930, 23, 24; *Grafička zbirka Kr. Sveučilišne knjižnice u Zagrebu*, *ibid.*,

1931, 25; *Juraj Čulinović*, hrvatski slikar XV veka, *Nova Evropa*, 1932, 12; *Povijest i stradanja jednog spomenika, Fernkornov »Sv. Juraj«*, *Jutarnji list*, 1932, 7320; *Tko je bio Niccolò Dell'Arca?*, *Narodna starina*, 1932; *Johann Bernhard Fischer von Erlachs Handzeichnungen für den »Entwurf einer historischen Architectur«*, *Zeitschrift für Kunstgeschichte* (Berlin–Leipzig), 1932, 4; *Popisivanje, proučavanje i fotografirsko snimanje starih umjetnina...*, *Ljetopis JAZU*, 1932, 44; 1935, 47; 1937, 49; 1938, 50; 1939, 51; 1940, 52; 1941, 53; *Menci Klement Crnčić*, *Ljetopis JAZU*, 1932, 44; *Slikar Bernardo Parentino*, *Sv. Cecilija*, 1933, 2; *Slavonski pejzažisti*, HR, 1934, 6; *Andrija Medulić*, hrvatski slikar XVI. stoljeća, *Svijet*, 1935, 3; *Strossmayer i religiozno slikarstvo njemačkih nazarenaca*, *Rad JAZU*, 1935, 252; *Strossmayer kao sabirač umjetnina* (i tekst kataloga retrospektivnih izložaba »100 godina hrvatske umjetnosti«), I–V, *Spomenica o pedesetoj godišnjici Strossmayerove galerije*, Zagreb 1935; *Slikar Stjepan Crnota Rabljanin*, HR, 1936, 8; *Đuro Szabo*, *Ljetopis JAZU*, 1937, 49; *Glovičevi crteži*, HR, 1937, 9; *Umjetnici rodnom iz Dalmacije i Hrvatskog Primorja, koji su djelovali u tuđini*, *Zbornik Naš Jadran*, Split 1938; *Katalog Strossmayerove galerije*, I. *Talijanske slikarske škole*, Zagreb 1939; *Stari majstori u Grafičkoj zbirci Sveučilišne knjižnice*, HK, 1939; *O tipu Bogorodice »Trenoduse«*, *Serta Hoffilleriana*, Zagreb 1940; *Tizianova slika »Tri razdoblja ljudskog života«*, *Rad JAZU*, 1940, 268; *Andrija Medulić u jednom baroknom »Trionfu«*, HR, 1944, 6; *Najstarije slike hrvatskih utvrđenih gradova u Bosni*, HK, 1944, *Priča o Erosu i Psihi na slikama Andrije Medulića*, *Vienac*, 1944, 5; *Oltar sv. Gervazija i Protazija u staroj zagrebačkoj stolnoj crkvi*, *Zbornik zagrebačke biskupije*, 1944.

LIT.: K. M. Crnčić, Dr. Artur Schneider, *Ljetopis JAZU*, 1928, 41. — V. Kušan, *Grafička zbirka Sveučilišne knjižnice*, O prošlosti, postanku i sadržaju zbirke i upravitelju dru. A. Schneideru, HK, 1939. — Lj. Gašparović, Artur Schneider kao ravnatelj Strossmayerove galerije, *Peristil*, 1980, 23. — A. Horvat, Sažeti uvid u terenski rad Artura Schneidera, *ibid.* — K. Prijatelj, Artur Schneider i Dalmacija, *ibid.* — T. Stahuljak, Arturu Schneideru u spomen, *ibid.* I. Bh.

SCHNEIDER, Darko, povjesničar umjetnosti (Zagreb, 2. V. 1937). Diplomirao u Zagrebu 1964. Od 1966. kustos u zagrebačkoj Modernoj galeriji. Osmišljava i postavlja izložbe, piše predgovore u katalogima (Z. Prica, 1970; I. Lovrenčić, 1971; K. Angeli Radovani, 1973; A. Motika, 1974; V. Michieli, 1983; A. Kinert, 1985). Autor (ili suautor) problemskih i tematskih izložaba (*Objekt i boja*, Zagreb 1968; *Autoportret u novijem hrvatskom slikarstvu*, Osijek 1977; *Mrtva priroda u novijem hrvatskom slikarstvu*, Osijek 1979; *Tajnovite slike Račića i Kraljevića*, Zagreb 1986). Izradio biobibliografije mnogih hrv. umjetnika. Objavljivao je i lik. kritike u listovima i časopisima.

BIBL.: *Spomen zbirka Zlatka Šulentića*, Zagreb 1974; *Krsto Hegedušić* (s M. Krležom i V. Malekovićem), Zagreb 1974; *Doživljaj svjetla i pojavnost boje u djelu Antuna Motike*, Istra (Pula), 1984, 4–5; *Valerije Michieli* (s V. Bužančićem), Bol 1985; *Antun Motika, crteži 1930–1940*, Zagreb 1989. Z. Sa.

SCHNEIDER, Marijana, povjesničarka umjetnosti (Zagreb, 9. X. 1923). Diplomirala na Filozofskome fakultetu u Zagrebu 1952, gdje je doktorirala 1974 (*Slikar Ivan Zasche i njegovo djelo*). Od 1951. do imenovanja 1983. radila u Povijesnome muzeju Hrvatske. Bavi se slikarstvom i grafikom u Hrvatskoj od XVI. do XIX. st., te razvojem naše povijesne i narodne nošnje prema lik. izvorima.

BIBL.: *O epitafiju Ivana Hrvoja i Eve Dreffell u Plešivici*, *Bulletin JAZU*, 1959, 3; *Dvorane zagrebačke karte*, Iz starog i novog Zagreba, II, Zagreb 1960; *Likovni izvor za kulturnu povijest — zavjetne freske u Remetama*, *ibid.*, IV, Zagreb 1968; *Vedute XIX. stoljeća u grafici* (katalog), Zagreb 1968; *Historijsko slikarstvo u Hrvatskoj* (katalog), Zagreb 1969; *Narodne nošnje u slikarstvu i grafici XIX. stoljeća* (katalog), Zagreb 1971; *Tko je »Muškarac s bijelim ovratnikom« od Mihaela Štroja?*, *Vijesti MK*, 1971, 1; *Dva dječja kostima s nadgrobnihi ploča iz Vojne krajine (s pregledom dječje nošnje u zapadnoj Evropi od 1600. do 1650)*, *Spomenica Josipa Matasovića (1892–1962)*, Zagreb 1972; *Zrinski i Frankopani u likovnoj umjetnosti*, HZ, 1972–73, 25–26; *Portreti 1800–1870* (katalog), Zagreb 1973; *Slikar Ivan Zasche (1825–1863)*, Zagreb 1975; *Gradovi i krajevi na slikama i crtežima od 1800. do 1940* (katalog), Zagreb 1977; *Hrvatski slikar Ferdo Quiquerez u Crnoj Gori i Hercegovini 1875. i 1876. godine*, u zborniku: *Međunarodni naučni skup posvećen 100-godišnjici ustanaka u Bosni i Hercegovini, drugim balkanskim zemljama i istočnoj krizi 1875–1878. godine*, Sarajevo 1977; *Slikar Josip Franjo Mücke u Zagrebu*, Osječki zbornik, 1979, 17; *Portreti 16.–18. stoljeća* (katalog), Zagreb 1982; *Slikarstvo u Hrvatskoj u prvoj polovici 19. stoljeća*, u katalogu: *Hrvatski narodni preporod*, Zagreb 1985; *Nošnja iliraca*, *ibid.*, Zagreb 1985; *Slikar Maksimilijan Methudy*, *Analiz Galerije Antun Augustinčić*, 1991. R. He.

SCHNEIDER-JURIŠIĆ, Greta, arhitektica (Zagreb, 13. XII. 1912 — 20. IX. 1974). Studirala arhitekturu u Zagrebu. Radila kao konzervatorica u Republičkome zavodu za zaštitu spomenika kulture u Zagrebu 1945–73. Projektirala i izvodila mnoge konzervatorske zahvate: na dvoru Bistri, starome gradu Čakovcu, Brinju, Kostajnici, Velikome Taboru, Ozlju, Dubovcu, pavlinskome samostanu i crkvi u Lepoglavi. Objavljivala članke u dnevnome i stručnome tisku. R.

SCHÖN, Edo → ŠEN, EDO

SCHÖN, Serafin, švic. slikar (Menzingen, Švicarska, ? — Trsat, 24. VIII. 1642). Franjevac, došao je u trsatski samostan 1630. kao izgrađeni slikar. Tu je nastao cio njegov sačuvani, danas poznati opus, a sastoji se od sedam slika u ulju i jedne zidne slike. Najstarija djela, tri oltarne pale iz 1631. u trsatskoj crkvi (*Sv. Mihovil*, *Sv. Nikola sa zagovornicima* i *Sv. Katarina s mučenicima*) imaju maniristička obilježja. God. 1632. nastala je slika *Majke Božje Loretske* (čuva se u trsatskom samostanu), a 1633. slike